KOMMISSIONENS FÖRORDNING (EG) nr 144/97

av den 27 januari 1997

om lager av jordbruksprodukter som överskrider vad som kan anses motsvara en normal övergångslagring och som fanns i Österrike, Sverige och Finland den 1 januari 1995

EUROPEISKA GEMENSKAPERNAS KOMMISSION HAR ANTAGIT DENNA FÖRORDNING

med beaktande av Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen,

med beaktande av Anslutningsakten för Österrike, Finland och Sverige, särskilt artikel 145.2 i denna, och

med beaktande av följande:

Enligt den angivna bestämmelsen skall varje sådant lager av varor i fri omsättning på de nya medlemsstaternas territorier den 1 januari 1995 som är större än vad som kan anses motsvara en normal lagring, avvecklas av dessa medlemsstater på deras bekostnad genom det gemenskapsförfarande och inom den tid som bestäms enligt förfarandet i artikel 149.1 i anslutningsakten. Enligt artikel 145.2 skall begreppet normal lagring definieras för varje varuslag på grundval av de kriterier och mål som gäller för den gemensamma organisationen av marknaden för varan.

Denna bestämning skall endast röra varor som kan beviljas bidrag vid export till tredje land i enlighet med artikel 2 eller komma i fråga för tillämpning av interventionsåtgärder i enlighet med artikel 3 i rådets förordning (EEG) nr 729/70 av den 21 april 1970 om finansiering av den gemensamma jordbrukspolitiken ([1]), senast ändrad genom förordning (EG) nr 1287/95 ([2]), eftersom dessa varor är de enda för vilka frågan uppstår om en fördelning mellan kommissionens utgifter och medlemsstaternas avgifter. Denna bestämning berör dock inte sockersektorn där problemet med överskjutande lager redan har lösts inom ramen för kommissionens förordning (EG) nr 3300/94 av den 21 december 1994 om övergångsåtgärder för socker till följd av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning ([3]).

Både kriterierna och målen för den gemensamma organisationen på marknaden och det rådande förhållandet mellan de nya medlemsstaternas priser före anslutningen och EG:s priser, leder till en beräkning av normal lagring med hänsyn till faktorer som varierar från sektor till sektor. Dessa olika faktorer leder till tillämpningen inom vissa sektorer (spannmål, ris, vin och olivolja) av den traditionella metoden vid nya anslutningar, vilken också användes vid Tysklands enande. Metoden innebär, inom ramen för balansräkningen för regleringsåret 1994/95 och föregående år, att som normal lagring skall betraktas sådan som är nödvändig för att täcka konsumtionsbehovet under en period, vars längd varierar med hänsyn till de särskilda förutsättningarna för produktionen och salufö-randet av varje produkt och beträffande ris tar den hänsyn till Finlands särskilda försörjningsproblem. Inom andra sektorer leder dessa faktorer däremot till en beräkning av normal lagring på grundval endast av jämförelsen mellan lagren under regleringsåret 1994/95 och lagren under föregående regleringsår.

Enligt ovan nämnda beräkningsmetoder var det den 1 januari 1995 bara inom rissektorn i Österrike, Finland och Sverige, och inom olivoljesektorn i Österrike, som gränserna för normal lagring överskreds.

Det förekommer sällan att exportbidrag utgår till de berörda sektorerna och medlemsstaterna. På den inre marknaden där det råder fri rörlighet för varor, har de överskjutande lager av ris och olivolja som konstaterats följaktligen kunnat exporteras, med exportbidrag, från andra medlemsstater. Den lämpligaste metoden för beräkning av de ekonomiska följderna av lagren är att oberoende av om det finns bevis för att export verkligen skett, göra en schablonberäkning av kostnaden för lageravyttringen. Denna schablonberäkning baseras på den genomsnittliga bidragssatsen i nationell valuta som tillämpades första dagen i varje månad under år 1995 och som för olivolja höjts med konsumtionsstödet, som tillämpades vid samma tidpunkter i nationell valuta och som enligt gällande bestämmelser också beviljas för exporterad olja.

För brutet ris beviljades exportbidrag under 1995 endast när det exporterades i form av bearbetade produkter. Med tanke på syftet med dessa åtgärder har det ändå bedömts som lämpligt att beräkna de ekonomiska följderna av överskjutande lager på grundval av de bidragssatser som har fastställts för bearbetade produkter.

De ekonomiska följderna av detta skall beaktas vid fastställandet av de förskott som beviljas för de bokförda utgifterna och som föreskrivs i kommissionens förordning (EG) nr 296/96 av den 16 februari 1996 om de uppgifter som medlemsstaterna skall sända in för månatlig bokföring av de utgifter som finansieras genom garantisek-

([1]) EGT nr L 94, 28.4.1970, s. 13.
([2]) EGT nr L 125, 8.6.1995, s. 1.
([3]) EGT nr L 341, 31.12.1994, s. 39.

tionen vid Europeiska utvecklings- och garantifonden (EUGFJ) och upphävande av förordning (EEG) nr 2776/88 [1].

För att undvika en dubbel bestraffning bör man från de belopp som erhållits på detta sätt, dra av den skatt som erlagts vid tillämpningen av artikel 4 i kommissionens förordning (EG) nr 3108/94 av den 19 december 1994 om övergångsåtgärder vad avser handeln med jordbruksprodukter med anledning av Österrikes, Finlands och Sveriges anslutning [2], senast ändrad genom förordning (EG) nr 572/95 [3], under förutsättning att dessa avgifter har förts över till gemenskapsbudgeten såsom egna medel.

De åtgärder som föreskrivs i denna förordning är förenliga med yttrandena från de berörda förvaltningskommittérna.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Följande kvantiteter varor i lager i Österrike, Finland och Sverige den 1 januari 1995 anses ha överskridit normal lagring i den mening som avses i artikel 145.2 i anslutningsakten:

ÖSTERRIKE	
Helt slipat ris (KN-nummer ex 1006 30):	8 068 ton
Brutet ris (KN-nummer 1006 40 00):	16 810 ton
Olivolja (KN-nummer 1509 10, 1509 90 och 1510 00):	1 617 ton
SVERIGE	
Helt slipat ris (KN-nummer ex 1006 30):	6 400 ton
FINLAND	
Helt slipat ris (KN-nummer ex 1006 30):	3 726 ton.

Artikel 2

1. De ekonomiska följderna av artikel 1 skall beaktas när de månatliga förskott som föreskrivs i förordning (EG) nr 296/96 fastställs, vilket skall ske allra senast under den andra månaden efter det att denna förordning trätt i kraft.

2. Uträkningen av de avgifter som Österrike, Finland och Sverige skall erlägga sker genom att de kvantiteter som föreskrivs i artikel 1 multipliceras med följande belopp uttryckta i nationell valuta:

a) ÖSTERRIKE

Helt slipat ris (KN-nummer ex 1006 30):	3 951 österrikiska schilling
Brutet ris (KN-nummer 1006 40 00):	902 österrikiska schilling
Olivolja (KN-nummer 1509 10, 1509 90 och 1510 00):	7 786 österrikiska schilling

b) SVERIGE

Helt slipat ris (KN-nummer 1006 30):	2 785 svenska kronor

c) FINLAND

Helt slipat ris (KN-nummer 1006 30):	1 710 finska mark.

3. Den skatt som tagits ut enligt artikel 4 i förordning (EG) nr 3108/94 och som har förts över till gemenskapsbudgeten såsom egna medel skall dras av från de belopp som avses i punkt 2.

Artikel 3

Denna förordning träder i kraft den sjunde dagen efter det att den har offentliggjorts i *Europeiska gemenskapernas officiella tidning.*

Denna förordning är till alla delar bindande och direkt tillämplig i alla medlemsstater.

Utfärdad i Bryssel den 27 januari 1997.

På kommissionens vägnar

Franz FISCHLER

Ledamot av kommissionen

[1] EGT nr L 39, 17.2.1996, s. 5.
[2] EGT nr L 328, 20.12.1994, s. 42.
[3] EGT nr L 58, 16.3.1995, s. 4.